

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Za zboljšanje delavskega stanja.

III.

Šesto poglavje našega obrtnega reda, o katerem se poslanska zbornica na Dunaji od ponedeljka sem razgovarja ter v večji prid stanu delavskega sklepa, obsega §§. 72 do 105 v rečenem zakonu z dne 20. decembra 1859. leta. V naslednjem torej hočemo v drugem branji sklenena in izražena določila onih paragrafov besedo od besede navesti, tu pa tam kaj pripomniti, oziraje se na debato, katera vrši se na podstavi predlogov obrtnega odseka, preustrojnega vladno osnovo delavskega reda. Razgovor podrobni gre še dokaj od rok, da si ga manchesterstvo na levi na vse strani zavira, menda zavoljo tega, ker se je kdo drugi na svojo slavo nujnega dela poprijel, katero se je dovolj dolgo zaman ponujalo in nastavljalo nemškimi našim narobe-liberalcem!

Obrtnega zakona:

§. 72 (pod: „Obrtno pomočništvo“, 1. Splošna določila) slóve: „Razmere mej samostalnimi obrtniki in njih pomočnimi delavci ustanovlja v postavnih mejah svoboden dogovor. — Ako ni nobenega dogovora, odločujejo najprvo za tisto dani posebni propisi, potem občni državljanski zakonik.“

§. 73: „Pomočni delavci so temu zakonu vse tiste delavske osebe, ki imajo pri obrtnih podjetjih pravičen posel, nerazlikujé leta in spol, in sicer: a) pomočniki (trgovski in obrtni pomočniki, točaji, kočijaži pri voznih obrtih itd.); b) fabriški delavci; c) učenci; d) tiste delavske osebe, ki se jih rabi za podredjene pomočne službe pri obrtih. . . Osebe postavljene praviloma z letno ali mesečno plačo za višje službe, kot so: delovodje, mehaniki, faktorji, knjigovodje, denarničarji, odpravitelji, risarji, kemiki itd. ne spadajo k pomočnim delavcem.“

§. 74: „Kdor obrt ima, je zavezan, na svoje stroške preskrbovati in vzdrževati vse tiste naprave gledé prostora za delo, strojev in orodja, ki so potrebne za varno življenje in zdravje pomočnih delavcev, oziraje se na to, kakšno je obrtovanje in kakšen kraj, na katerem se vrši.“

§. 74 a: „Mej delovnimi urami je pomočnim delavcem dati primernih odpočitkov, ki ne smejo menj iznašati kot poldrugo uro, od česar naj, kakor že je obrtovanje, če možno na poludanski

čas odpade jedna ura. Če delavni čas pred poludansko uro ali pa poslej iznaša pet ur ali menj, to more odpočitek za dotični delavni čas odpasti, izimši uro, določeno za poludan. Pri nòčnem delu je te propise uporabljati zmislu primerno. Trgovinski minister sporazumevši se z ministrom za notranje more, kjer se kaže potreba, posameznim obrtnim razredom, imenito tistim, v katerih se delo pretrgati ne dá, dovoliti primerno skrajšanje delovnih prenehljajev. — Proti obveznemu odpočitku po tem §-u se je, ne brez nobenega pomena, ugovarjalo, da bode stvar, zlasti na kmetih pri malih obrtnikih delala težave, in pa, da bi delavcem morebiti v večini ljubše bilo, da na večer poprej odidejo domov po storjenem delu, kateremu so itak postavljene meje.

§. 75: „Ob nedeljah ima počivati vsako obrtno delo. Izvzeta pa so vsa dela, katera so potrebna, osnažiti ter v dobrem stanju ohraniti obrtne prostore in vršilne naprave.“

„Trgovinski minister, sporazumevši se z ministrom za notranje ter ministrom za bogočastje in nauk pa vender sme tudi za ob nedeljah dovoliti obrtno delo posameznim obrtnim razredom, ki se v njih ne dá pretrgati delo ali pa je delo brez pretrga potrebno z ozirom na potrebe konsumentov ali javnega občenja.“

„Ob praznikih je pomočnim delavcem pripuščati potrebnega časa, da mogó vzpolniti svoji veri ustrezajoče dolžnosti za póhod predpoludanske službe božje.“

Pričakovalo se je, da se pri tem paragrafu vname hud govornišk boj. Res se levica ni z nemalimi besedami upirala zlasti proti zadnji odstavki, ki daje delavcu ob praznikih pravico do predpoludanske službe božje. Izredno spretno skušala jej je priti za hrbet; ko se ni bil posretil vspretni napad, zastopila je besedico „jutranja služba božja“, katero bi bilo po njenem postaviti na mesto „predpoludanska služba“. To srednjo pot je nazvetoval bil tudi baron Pino, in zdi se nam, da bi bila ta tudi prava! Glavni pomišljaj proti zadnji odstavki §-a 75 je pač ta, da se z ozirom na obilico praznikov naših določba tu ne dá opravičevati z narodno-gospodarskega stališča, na katerem je obrtnemu zakonu statí v prvi vrsti. Mnogo poludnevov se bode vsled tega ubilo, in že v tem oziru bode naši obrtnosti težka konkurencija s protestantskimi deželami, z

Belgijo in Francijo, ki praznikov ne poznajo, ali so jih oziroma prestavile na nedelje. In ker se bode produktivnost naše obrtnosti omejila z normalnim delavskim dnem, bode le-té potrebne določbe sovražniki imeli z alin. 3. v §. 75 zdatno agitacijsko sredstvo v rokah, češ: ne samo to, tudi ono! V praktičnem življenji sicer vsa ta zadeva posebnega pomena imela ne bode, ker podjetnik sploh pogodbe sklepal ne bo z delavcem, ki mu bode na ta način izostajal! Uprav zaradi tega vidi se imenovana določba prava potrata! Z veliko manjšim, ali vsaj menj opravičenim vriščem bi se stvar lahko bila opravila, da se je pomočnemu delavcu dalo „pravico“ do obiskovanja „jutranje službe božje“, s čemer bi se itak bilo ustreglo verski čuti, katero gojiti je seveda potreba! Proti praznovanju nedelj se načelno tudi z leveice ni oglašil noben ugovor, pač pa se je po pravici pogrešalo v prvi odstavki več jasnote, ker, da bi „vsa obrtna dela ob nedeljah počivala“, tega menda sami zakonodajalci ne mislijo, niti pričakujejo v nedeljskem življenji!

(Dalje prih.)

Peska v oči!

Pod tem naslovom priobčil je v zadnji „Soči“ odlični narodnjak naslednji članek:

Ali je „Sočinim“ bralcem znana basen o bolniku in zdravniku? Bržčas vsem ne bode v spominu, pa če bi tudi bila, nikakor ne škodi, ako jo tukaj pogrejemo.

Basen se glasi: Bolnika je vprašal zdravnik, kako mu je bilo po noči. Vso noč sem se potil, mu odgovori. To je že dobro, pravi zdravnik. Drugo jutro mu pové bolnik, da ga je vso noč mrzlica tresla. Nič ne dé, reče mu zdravnik, to je dobro. Tretje jutro ga spet povpraša zdravnik, kako je spal. Nič nesem spal, odgovori mu bolnik, po vseh udih me je trgalo. Nič se ne boj, reče mu zdravnik, to je prav dobro. Ko zdravnik odide, pride prijatelj k bolniku in ga povpraša, kako se počuti. Tako dobro, odgovori mu bolnik, da me bode od samih dobrot skoro konec.

Človeku sosebno težko dé, ako spozna, da mu resnico prikrivajo in ga z lažjo tolažijo. — Tako govori basen.

Čemu jo pripovedujemo? Zato, ker se nam zdi, kakor bi jo bil starodavni basničar pisal v proškem duhu in jo okrojil po naših sedanjih žalost-

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

XXVI. Poglavlje.

Pobratimstvo.

Ko se je to godilo v tatarskem taboru, je Serebrjani pol vrste proč nestrpno pričakoval zgovorjenega znamenja.

— Knez, — rekel je Maksim, ki se ves čas ni umaknil od njega, — dolgo nam ne bo čakati, kmalu se začne boj: ko izide solnce, že morda mnogo izmed nas ne bode več živih, a jaz bi rad nekaj poprosil tebe . . .

— Kaj, Maksim Gregorjevič?

— Nič takega, samo ne vem, kako bi začel, težko mi je . . .

— Govori, Maksim Gregorjevič, storiti ti hočem, ako bo le mogoče!

— Vidiš, knez, povem ti vse. Skrivaj sem ušel iz slobode, proti volji očetovi in brez vednosti

matrne. Nesem mogel več strpeti pri opričnikih; tako mi je bilo težko, da bi bil v vodo skočil. Vidiš, bojar, jaz sem jedini sin očeta in matere, brata nesem nikdar imel. Na svetega Pokrova dan spolnil sem devetnajsto leto, pa dozdej še nesem imel niko-gar, da bi mogel spregovoriti kako dobro besedo ž njim. Živel sem ves čas sam zase, nikdo mi ni bil tovariš, vsi so mi bili tuji. Vsak samo to misli, kako bi pogubil drugega, da bi sam prišel v veljavo. Noben dan ne mine, da bi koga ne usmrtili, ali koga ne umorili. Ves čas tičé v cerkvi, a ljudi pogublja jo huje, kakor razbojniki. Da le sami nabere dosti denarjev in zemljišč, četudi potem propade vsa Rusija! Kakor je tudi car grozen, vender včasih posluša istino, ko bi se saj jednemu izmed njih obrnil jezik, da bi spregovoril resnico! Samo prilizuje se mu in klečeplazijo. Verjemi mi, knez, ko sem zagledal tebe, je srce v meni od veselja poskočilo, prav kakor bi bil srečal kakega dobrega sorodnika! Nesem še vedel, kdo si, pa si se mi že prikupil, tvoje oči ne gledajo tako, kakor njih, in tvoj glas drugače zvuči. Glej, Godunov je tudi boljši od drugih, pa vender ni tak, kakor ti. Gledal sem te,

kako si brez orožja stal medvedu nasproti; kako ti je Basmanov nesel kupo vina, ko je bil prej otrovjen bojar; kako so te peljali na morišče; kako si ti danes govoril z razbojniki. Kako me je nekaj vleklo k tebi, kako rad bi se ti bil oklenil okrog vratu! Ne čudi se, knez, mojemu neumnemu govorjenju, — pristavil je Maksim, povesevši oči, — jaz se ti ne usiljujem za tovariša, dobro vem, kdo si ti, kdo pa jaz; pa kaj hočem, ko ne morem udržati besed; same se mi iztrgujejo iz prsij, srce me tako silno vleče k tebi.

— Maksim Gregorjevič, — rekel je Serebrjani, in krepko mu je stisnil roko, — priljubil si se mi bolj, kakor bi bil moj lasten brat!

— Zahvaljujem se ti, knez, zahvaljujem! Če je tako, dovoli mi, da ti povem, kaj leži v mojej duši. Dovolí, knez, da se zdaj pred bitvo pobrativa po starem običaji! To je vsa moja prošnja; ne jezi se zato, knez. Ko bi jaz vedel, da bova še dolgo živela vkupé na svetu, ne prosil bi te; pomnil bi, da ti ne moreš biti moj pobratim, a zdaj . . .

— Zadosti je jeziti Boga, Maksim Gregorjevič! — pretrgal mu je besedo Serebrjani: — za-

nih razmersh. Bolnik je slovenski narod in zdravnik je najnovejši naš dnevnik in njegovi somišljeniki. „Soča“ se s tem Benjaminom v slovenskem časopisju do zdaj ni pečala, menda ga niti imenovala ni. Povedati moramo zatorej svojim bralcem, da je ta dnevnik nastal vsled nesrečnega razpora naših bratov na Kranjskem in da ta dnevnik zdaj dan na dan pridiguje slovenskemu narodu, naj bode zmeren v svojih zahtevanjih, naj ne terja pravic, katere se mu nikdar ne bodo dale, ker se mu dati ne morejo, naj ne nadleguje vlade, da jo ne ozlovolji itd. itd.

Oh! ironije, kakeršne še ni videl in slišal svet! Slovenskemu narodu pridigovati o politični zmernosti in učiti ga ponižnosti!! To se nam zdi, kakor bi kdo lačnega in sestradanega svaril, naj ne jé, ker bi se utegnil preobjesti, ali kakor bi kdo zajčka učil, naj ne bode hudomušen in naj ne grize okolo sebe.

Dokler so le koristolovci in prevrtljivci nastopali kot apostoli politične zmernosti, ni se nam vredno zdelo zavračati jih, ker smo bili preverjeni, da je naše razumništvo toliko politično zrelo, da ne pojde za njimi. Oni že vedó, zakaj zdaj takó pridigujejo in tako pišejo, a mi pa tudi vemo, da so ti gospodje še včera bili to, kar smo mi še danes in da so včera z nami vred zajemali iz skleda, v katero zdaj pljujejo.

Da pa vender danes razpravljamo to nam do konca neprijetno stvar, razlog je ta, ker se je našim političnim omahljivcem pridružil pisatelj z Dunaja, ki si je na drugem polji nabral obilo zaslug, mož, ki ima med nami tudi kakor blag človek in vzoren rodoljub mnogo spoštovalcev in čestiteljev. Zdaj se nam ne zdi več pametno molčati, ker vemo, da jih je mnogo med nami, ki ne napejajo radi svojih možganov in se rajši povajajo za drugimi, katere drugače spoštujejo.

In kaj uči ta novi pristaš zmernosti? Pravi, da se nam predobro godi, da smo presiti, prenapeti, da zgolj objestnost govori iz nas, da imamo v narodnem oziru, — če ne vse, kar po pravici moremo tirjati, pa vsaj toliko, „da nam je naša narodnost dovolj utrjena in zagotovljena, tako da nam se ni bati zanjo“. Nadalje nam očita, da „s svojimi prenapetimi in nepremišljenimi zahtevami, s svojim otročje-strastnim nasprotovanjem stavimo v nevarnost še to, kar smo si priborili in nekoliko tudi zadobili brez svoje zasluge“ . . .

No kaj porečeš k temu ti, ubogi Goričan in ti mukotrpni Istran? Ali ne čuješ, da ti je narodnost dovolj utrjena in zagotovljena, da se ti ni bati zanjo. Kaj češ še več?

In ti Korošec in Štajerec, ali ne vidiš, kako dan na dan grešiš na milost Dunajskega pisatelja, ali ne čutiš grde nehvaležnosti, ker nečeš pripoznati, kaj se ti je dalo brez tvoje zasluge.

In kaj porečemo mi na to? Nič drugega nego: „Bog, odpusti mu, ker mož ne vé, kaj dela.“ Slabega namena pri tem ni imel, pisal je le o stvari, katere ne pozna. Mož ne živi mej nami, ne vidi, ne sliši naših vzdihov, — da jih slišati neče, tega ne verujemo. Pa ne čudimo se toliko njemu, ki že cel človeški vek živi v tujem svetu, temveč strmimo gledajoč predrznost naših domačih „opričnikov“, katere bi morala vselej, kadar kaj tacega izročé tiskarnici, obiliti rudečica, ako bi v njih duši še bilo kaj tistega čuta, ki se sram imenuje.

kaj ne bi ti bil meni brat? Vem, da je moj rod častnejši od tvojega, pa to je le posvetna stvar; a tu pred Tatarji, na bojaem polji, smo vsi jednaki, Maksim Gregorjevič, in povsod smo jednaki, kjer stojimo pred Bogom, a ne pred ljudmi. Pobrativa se, Maksim Gregorjevič!

In knez je snel z vratú zlati križec na lepo izdelanej verižici, in podal ga Maksimu.

Maksim je tudi snel z vratú križec, prosti, medeni, na svilnatej vrvi, poljubil ga je in prekrižal se.

— Vzemi ga, Nikita Romanovič; ž njim blagoslovila je mene mati, ko smo še bili ubogi ljudje, in še nismo bili prišli v milost Ivana Vasiljeviča. Varuj ga, meni je dražji, kakor vse.

Ko sta se oba še prekrižala, in zmenivši križe, objela sta drug drugega.

Maksim se je razveselil.

— Zdaj, — rekel je vesel, — si ti moj brat, Nikita Romanovič! Kar koli naj se zgodi, nič naju ne razloči, kdor je tebi prijatelj, je meni prijatelj, kdor je tebi brat, je meni brat; ljubil bodem s tvojo ljubeznijo, sovražil s tvojim sovraštvom, mislil

Mi da smo prenapeti in nepremišljeni v svojih zahtevanjih? Mi se utapljam in kličemo na pomagaje, a nam se odgovarja, da se samo šalimo. Tako nam odgovarja narodnjak, naše gore list, mož, od katerega bi se bili vsega drugega prej nadejali. Od koder bi nas moralo solnce greti, od onde nas bije mraz. To je britko, to boli. Ne, tacega očitjanja nismo zaslužili!

Ozrimo se zdaj malo po naših pokrajinah in pogledimo, kako nam je ondu naša narodnost utrjena in zagotovljena. Pri nas na Goriškem nam uradi dopisujejo z večine v laškem ali nemškem jeziku. Ob toženega Slovenca postavijo pred porotnike druge narodnosti, vsa razprava se vrši v jeziku njemu neznanem, od vsega zve le to, kar mu tolmač pretolmači. V Avstriji se tako postopa menda samo še z istrsko rajo. Naša mladina mora se poleg svojega materinega jezika priučiti že v rosní mladosti tudi nemškemu, ako hoče stopiti v srednje šole, kar je očitvidna krivica nasproti drugim narodnostim. Da celo v jednorazredno ljudsko šolo nam urivajo nemščino, kar je proti postavi in proti vsem pravilom pedagogike.

V sosedni Istri je še slabše. Slovanski Istran je tako nesrečen, da se pod njim joče pot, po kateri hodi, kakor pravi pregovor. Korotán, oj Korotán, ti najhujša naših ran, kaj pa porečeš ti k očitjanju Dunajskega pisatelja? Ali se ti ne zdi, kakor bi bil tvoj krvni neprijatelj najel ti brata, ki o tvoji narodni nesreči burke brije. Ti prosjačiš, da se tvoji deci saj dovoli učiti se brati in spoznavati resnice sv. vere v materinem jeziku. A tvoj rojak, slovenski pisatelj, ti pravi, da si prenapet, da zahtevaš, kar se ti dati ne more.

Malo, malo bolje godi se štajerskim bratom, ki dan za dnevom stojé na braniku in odbijajo z uma bistrimi meči navale silnega in brezobzirnega protivnika. A kaj so si priborili? Samo to, da jih naši sovražniki napadajo zdaj s še večjo strastjo in z izdatnejšimi sredstvi. Pa ne bojte se, bratje za svojo narodnost, Dunajski pisatelj vam jo zagotavlja. Mirno greste lahko počivat.

Kako stoji narodna stvar na Kranjskem? Gotovo bolje, nego kjer si bodi drugje na Slovenskem, ali tako vender ne, kakor bi nas jancbarji novega dnevnika radi uverili. Uradi z večine še uradujejo nemški in slovenskim strankam, ki nič nemški ne znajo, pošiljajo nemška pisma. Kako se pri sodiščih godi slovenščini, imeli smo večkrat priliko osvedočiti se tudi zadnji čas v „Slov. Narodu“. A kar se slovenke srednje šole tiče, ne pozabite, kako dosledno g. minister uka pri vsakej priki zatrjuje, da je ta nižja srednja šola samo na poskušnjo in da se lahko jutri prelevi zopet v nemško.

Pa denimo, da je res narodno stvar na Kranjskem na boljših nogah, nego je v resnici. Ali res mislite, da nam je potem slov. narodnost povsod zagotovljena? O kako se varate! Ali je pa morebiti nekaj resnice na tem, kar se v novjšem času bolj ali manj glasno šepetá, da tu gre samo na kranjsko klobaso in za kranjski cviček. Ako je temu res tako, potem bodite uverjeni, — vi grobokopi slovenskega naroda, da vam bode vaša klobasa hitro presedala, osolé vam jo takó, da vas naglo mine vsa slast do nje, in tudi vaš cviček vam zagreni.

Pisatelj z Dunaja se tolaži, da večina naroda ne misli takó, kakor mi prenapetneži, in se le čudi zakaj ta večina molčí.

s tvojo mislijo. Zdaj rad umrjem pa [tudi življenje mi ni več zoperno; imam s kom živeti in za koga umreti!

— Maksim, — rekel je Serebrjani, globoko ginen. — Bog vidi, da sem jaz z vso dušo postal tvoj brat, nečem se ločiti od tebe do smrti!

— Hvala, hvala, Nikita Romanovič, saj tudi ne bode treba nama ločiti se! — Ako naju Bog ohrani živa, premisliva vkupé, kaj imava storiti za domovino, kako služiti svetej Rusiji? To ne more biti, da bi bilo vse v Rusiji izgubljeno, da ne bi bilo moč drugače služiti carju, kakor pri opričnikih!

Maksim je govoril z nenavadno gorečnostjo, pa na mah je umolknil in prijel za roko Serebrjanega.

Močno žvižganje, da je letelo vse skozi ušesa, razleglo se je v daljavi. Kakor bi se bil zrak stresel, zemlja zmajala, nerazločni kriki, in zamolkli klici prihajali so od tatarskega taborja, in nekaj konj, s priuzdignenimi grivami, priskakalo je mimo Serebrjanega in Maksima.

— Čas je! — rekel je Serebrjani, usel se na konja in potegnil sabljo. — poslušajte me tovarišči,

Prijatelj! da ti je slišati to večino naroda, zagrmela bi ti takó neljubo na uho, da bi ti za vselej prešla želja zlorabiti papir, na kateri pišeš svoja Dunajska pisma, in še dalje grešiti na potrpežnost slovenskega naroda. In gotovi smo, da bi te še tega poletja videli na potu v slov. Kanoso, bodi si na sv. Višarje ali pa k sv. Jožefu v Ricmane, morebiti celo po nazih kolenih.

„Glasbene Matice“ občni zbor

19. maja 1884.

(Dalje.)

Razen odborovih sej je tudi artistični odsek mnogokrat imel posvetovanja največ o glasbeni šoli, o društvenih muzikalijah in o družih muzikalnih delih, poslanih od domačih glasbenikov. Sploh pa se je posvetoval o stvareh, ki so bile potem v odborovi skupščini večidel sprejete.

Slavnemu zboru naj podam še sliko naše glasbene šole za drugo, tekočo učno dobo, kar smatram za posebno odborovo dolžnost ne samo zaradi tega, ker se p. n. občinstvo jako zanima za naš mladi, lepo razvijajoči se zavod, temuč tudi, da opravičimo zaupanje onih korporacij, ki so blagodušno pripomogle vzdržati drago glasbeno odgojališče.

Uže v lanskem občnem zboru prijavi smo prvotne razmere naše glasbene šole. Bile so še prav skromne, učencev samo 28, nauk le začasen, podjetje jako riskirano, brez trdne podlage; vender se je vse na bolje obrnilo in naše nade so se ne samo izpolnile, temuč tudi vsa pričakovanja prekosile. To se je posebno sijajno pokazalo pri javni, v čitalnični dvorani v 9. dan marca t. l. prirejeni skušnji glasbenih učencev, katerih je bilo 45 prvencev do malega vzgojenih dosihdob samo v glasbeni šoli. Tekom letošnjega šolskega leta je prirastlo 25 učencev, da jih šola sedaj šteje 50. Od teh se uči 28 igre na klavirji in 22 na gosli, po spolu pa je dečkov 29 in deklet 21. Starosti so od 7 1/2 leta do 17 let. Prvo šolsko leto se jih je na gosli učilo 14 in ravno toliko na klavirji, in nauk je bil brezplačen, a za tekoče leto se je uplačalo učnine do konca aprila 131 gld. Učnih ur so imeli v prvi dobi 250, v drugem šolskem letu do javne skušnje uže 500. Tudi so se goslarji s prva skupno poučevali po trikrat na teden, letos pa so se oddelki po 4 do 5 učencev v jedni uri vežbali. Gledé na te ugodnosti, na množeci se naraščaj in na pričakovane podpore sklenil je odbor ustanoviti 2 stalni učiteljski plači, prvo s 500 gld. in drugo z 250 gld., vrhu tega pa še nagrado za pomožnega učitelja. Vsled večjega števila učencev so se dosledno tudi učne ure morale pomnožiti. Šolsko leto se je pričelo s 15. dnem septembra meseca 1883 in odsihdob so poučevali g. Staral na gosli, g. pl. Ohm-Januschovski na klavirji in od oktobra do konca gledališčne dobe g. Wiedemann, kateremu je odbor s prva odmenil službo stalnega glasbenega učitelja.

Da si mej šolskim letom ni bilo moči začetnikov vsprejemati v pouk, vender se je število učencev čedalje bolj vekšalo in bi radi še mnogi pristopili. Sedajni učenci imajo do 14 ur nauka na teden pri klavirji in 14 ur pri goslih ter so prvi razdeljeni na 5 stopinj, drugi na 2, t. j. začetnike in že nekoliko izvežbane.

Vsled obilega naraščaja učencev in pomnoženega nauka postali so šolski prostori pretesni. Tej

ne gnjetite se preveč vkupé in ne raztresite se preveč narazen, vsak bodi na svojem mestu. Z Bogom, za menoj!

Razbojniki so skočili po konci.

— Čas je, čas je! — razlegalo se je v vseh vrstah: — ubogajmo kneza!

In vsa tolpa se je dvignila za Serebrjanim in prevallila se čez holm, ki jim je do zdaj zakrival sovražne grmade.

Tedaj je nov, nepričakovan prizor osupnil njih očíj.

Na desni od tatarskega tabora zvijal se je po stepi ogenj, in nepravilne njegove črte so se vedno širile in vkupé zlivale ter vedno bolj se bližale taboru.

— Aj, Perstenj! — zakričali so razbojniki: — glejte, naši! Zažgali so stepe, in spustili ogenj naravnost na sovražnike!

Požar je rasel z neprimerno bistrostjo, vsa stepe na desnej strani spremenila se je v ognjeno morje, in kmalu so njegovi valovi zgrabili krajne vozove in ožarili tabor, podoben vznemirjenemu mravljišču.

(Dalje prih.)

zapreki je odbor v okom prišel najemši začasno še drugo sobo, a v tem je odbor slavne Čitalnice privolil, da sme šola začasno preseliti se v čitalniške prostore proti primerni odškodnini.

Kar se tiče vspehov v glasbenega pouka, sme društvo radostno kazati na javno skušnjo dne 9. marca, katerej je bil prisoten tudi deželni predsednik, visokorodni gospod baron And. Winkler, gospod župan Grasselli, mnogo dostojanstvenikov in druga odlična gospoda, da je bila dvorana polna. Tudi slovensko časopisje je s priznanjem omenilo otroške produkcije.

Za pouzdigost naše šole je torej, odbor mnogo truda in časa žrtvoval; v prvi vrsti pa je zaslužno deloval podpredsednik in nadzornik glasbene šole, gospod Alfred Ledenik, katerega je tajnik po svoji moči podpiral. A tudi gospodu pl. Januschovskemu gre vsa čast in hvala ne samo za temeljiti pouk, temuč tudi za njega resno zanimanje in podpiranje tajnikovega delovanja. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. maja.

V delegacije so izvoljeni naslednji gospodje poslanci: za Češko kandidati ceskega kluba in sicer: Adamek, Deym, Dostal, Hlavka, Jireček, Kinsky, Matuš, Rieger, Meznik, in Schrom, delegati, in H. Čam-Martinič in Schindler namestnikoma; za Dalmacijo: Klaić delegatom, Borelli namestnikom; za Galicijo: Chrzanovsky, Czajkowski, Czerkavski Eusebi, Groholski, Hausner, Javorski, in Smolka delegati, Madejski in Dziednozycki namestnikoma; za Spodnje-Avstrijsko: Dumba, Raab, Eduard Suess, delegati, Oflner namestnikom; Zgornje-Avstrijsko; Brandis in Pfügl delegatoma, Hayden namestnikom; za Solnogradsko: Lienbacher delegatom in Neumayer namestnikom; za Štirsko: Attems in Posch delegatoma, Krauss namestnikom; za Koroško Nischelwitzer delegatom, Moro namestnikom; za Kranjsko Hohenwart delegatom in Klun namestnikom; za Bukovino: Grigorcia delegatom, Kossowitz namestnikom; za Moravsko: Beer, Chlumecky, Dubsky in Winterholler delegati, Schmied, in Panovsky namestnikoma; za Šlezijo: Demel delegatom, Bes namestnikom; za Tirolsko: Hippoliti in Greuter delegatoma, Kathrein namestnikom; za Voralbersko: Thurnher delegatom, Oelz namestnikom; za Goriško: Coronini delegatom, Valusi namestnikom; za Trst: Vucetich delegatom, Burgstaller namestnikom. Češki in moravski Nemci niso hoteli vsprejeti kompromisa, za to so pa na Češkem izvoljeni samo češki, na Moravskem pa samo nemški kandidati. Moravski Čehi niso volili, ker so videli, da ni moč urediti nobenega svojega kandidata, češki Nemci so pa volili, pa so za osem glasov podlegli. To najnovejšo postopanje Nemcev je jasno pokazalo, da oni ne marajo za spravo, ter da vladna upravljiva politika je tu ostala popolnem brez vspeha, naj jo še tako hvalisajo oficijozni. Pa tudi pri prihodnjih volitvah za državni zbor ni v teh nemških krajih upati za vladno ugodnejših rezultatov, ker razni pojavi kažejo, da nemškim volilem na Češkem in Moravskem niso bili sedanji poslanci preveč, ampak le premalo nemški. Samo na Dunaji in v nekaterih nemških krajih izvan Česke in Moravske utegnejo volitve nekoliko ugodneje izpasti, nego so zadnje, ker tam že mnogo volilcev spoznava, da je liberalna stranka premalo gledala na ekonomične potrebe dežel. A zdaj tudi tu ni treba gojiti preveč, optimističnih nad, ko so levičarji se tudi izrekli za spremeno pogodbe s severno železnico. Jedino upanje za vladno petakarijo, ki bodo volili vsled nove volilne reforme. Koliko pa bodo ti spremenili volilni rezultat, bode bodočnost nas učila. O volitvah v delegacije moramo še jedno žalostno stvar zaznamovati. Izvoljen in mlaodočeski poslanec dr. Gregor, kakor se je prej pričakovalo, in to neki zato ne, ker so on in njega tovariši v poslednjih sedaj nekaterikrat glasovali proti željam českega kluba. To mi obžalujemo, ker vidimo, da tudi mej Čehi ni one prave sloge in discipline, ki jedino more pomagati nam avstrijskim Slovanom do boljših dnij.

Državni zbor je v saboto končal sedanje zasedanje. Mi Slovani moramo reči, da za nas ni bilo posebno plodonosno. Za nas Slovence pa to ne le v narodnem obziru, ampak tudi v materialnem. Dolenjske železnice, katero že tako dolgo pričakujemo, še nismo dosegli, pa tudi mnogo drugih za nas potrebnih stvari ne. A zaradi tega ne smemo proostro soditi naših poslancev. Skoro vselej so storili svojo dolžnost, a da njih prizadevanje ni imelo uspeha, krivi so drugi člani desnice, katerim včasih ni dosti mari za nas, in pa vlada, ki ima navado, da kaj nerada spusti kak krajcar izpod palca, kadar je nam kaj treba. Iz oficijoznih listov se da posneti, da bode ta državni zbor kmalu odposloval in prišle bodo nove volitve. Volilci se že pripravljajo na to. Vsi vladni listi pišejo, da naj bi se pri prihodnjih volitvah bolj oziralo na ekonomične kakor na narodne interese. Ta pisava le prejasno kaže, da bi najrajši vladni krogi narodno vprašanje z drugimi vprašanji izrinili z dnevnega reda, ne da bi ga

rešili, da bi jim bili taki poslanci najljubši, ki bi se za narodnost ne brigali. Mi moramo zato volice opozoriti, da so blizu na podobni način agitovali nemški turtarji pri vsakih volitvah, govorili so o gospodarskih zadevah, a na vse take stvari so pozneje pozabili. Prelahko bi se zgodilo, da bi novi vladni možje ravno to storili. Narodna zavest in ekonomično blagostanje sti kaj tesno zvezani, in kdor za narod nema srca, ta se tudi za ekonomično blagostanje brigal ne bo. Vsakemu narodu, ki zgublja svojo narodnost, preti tudi gospodarski propad. Ravno najodličnejši slovenski poslanci so se pa tudi najbolj potegovali za gospodarske koristi svojih volilcev, to vsak ve, kdor se je kaj oziral na delovanje državnega zbora in deželnih zborov.

Policijsko ravnateljstvo prepovedalo je v Gradcu nabiti oklice za glavni zbor nemškega **Schulvereina** po §. 23 tiskovnega zakona.

Hrvatski sabor se bo de neki sklical 5. junija s kraljevim reskriptom, ki se bode kmalu razglasil.

Vnanje države.

V soboto je **francoske** zbornice minister-ski predsednik, Ferry, predložil revizijo ustave. Poročilo poudarja potrebo revizije ustave, a ne nariše popolnem vsega načrta, ter to prepušča kongresu. Večina je z veseljem vsprejela to predlogo, skrajna levica je z posmehovala.

Turčija je zahtevala od grške občine, da kmalu izvoli novega patrijarha.

Grof Toreno je z 249 glasovi izvoljen predsednikom **španske** zbornice. Opozicija se je vzdržala glasovanja.

Zdaj se zopet govori, da hoče Anglija povabiti Turčijo, da se udeleži **sudanske** ekspedicije. Turčija bi morala poslati 10 do 12 tisoč mož. A ko bi bil pomirjen Sudan, bila bi akcija Turčije končana, in njene čete bi se takoj morale vrniti. Pa tudi Anglija bi se potem začela pripravljati, da izprazne Egipt.

Domače stvari.

— („Škrata“) izide danes 10. šte. Razen drugega gradiva ima tudi dve pesni Čivkoslava Lažana, ki je ta pot v baladi „Nezvesti vitez“ ubral satirično struno in zopet pokazal svojo izredno spretnost.

— (Z Drašč) se nam piše 23. maja: Sodnijski pristav g. Senčar dobil je za velike svoje zasluge kot uradnik v sodnem okraji Metliškem novo priznanje. Občina Draščica, v vsakem oziru napredka mej prvimi občinami Bele Krajine, pridružila se je po odobrovem sklepu dne 22. t. m. popolnem ukrepu občine Radovica, razglašenemu zadnje dni v „Slovencu“ št. 116, v „Slov. Narodu“ št. 117 in v „Slovanu“ št. 21, ter bo svojo zahvalnico g. Senčarju jutri odposlala. Tako odlikovanje ne služi samo na čast uradniku, kateri si zna zasluge pri ljudstvu pridobiti, ampak je tudi na čast občini, katera zna take zasluge ceniti in se jih hvaležno spominja.

— (Za Laški trg) imenovan je župnikom g. Ivan Žuža, do sedaj škofov kaplan v Mariboru.

— (Slavnostni spored blagoslovljenja zastave „Savinskega Sokola“ v Mozirji) v dan 1. in 2. junija 1884. I. Prvi dan: 1. Vsprejem raznih društev v Celji, v Žavci, v Braslovčah in v Mozirji. 2. Ob 11. uri slavnostna sv. maša v župljanski cerkvi. 3. Po maši slovesno blagoslovljenje zastave na slavnostnem prostoru sredi trga z naslednim sporedom: a) „Slovenska himna“, uglasbil Dav. Jenko, poje skupni pevski zbor. b) Blagoslovljenje zastave. c) Zabijanje žebeljev v zastavo. d) „Spevajte Bogu“, uglasbil Ant. Foerster, poje pevski zbor Ljubljanske Čitalnice. e) Nagovor staroste in slovesno izročanje zastave zastavonoši. f) Pobratenje s pričujočimi zastavami. g) Slavnostni govor gospoda dr. Josipa Vošnjaka. h) „Sokolska“, zložil prof. Ivan Jenko, uglasbil Anton Foerster, poje skupni pevski zbor. i) Častni nastop (defilé) vseh „Sokolov“ pred kumico, kumom in drugimi odličnjaki. 4. Banket ob 1/2. uri popoldne. 5. Ob 5. uri: Javna Telovadba na prostem in sicer: a) „Kolo“, izvršuje Zagrebški, Ljubljanski in Savinjski „Sokol“. b) „Vaje na bradli“, izvršuje Savinjski „Sokol“. c) „Vaje na drogu“, izvršuje Ljubljanski „Sokol“. d) „Vaje s palicami“, izvršuje Zagrebški „Sokol“. e) „Skok v višavo“, izvršuje Ljubljanski „Sokol“. f) „Vaje na drogu“, izvršuje Zagrebški „Sokol“. Vodstvo telovadbe prevzel je iz prijaznosti gospod Franjo Hochmann, učitelj telovadbe v Zagrebu. 6. Ob 8. uri zvečer: Slavnostna beseda. Spored: a) „Pobratimija“, uglasbil Fr. Ser. Vilhar, poje skupni pevski zbor. b) „Prolog“, govori gospodičina Olga Lipoldova. c) „Nočna rosa“, uglasbil A. Sochor, poje pevski zbor Celjske Čitalnice. d) „Skupine“, pri bengaličnem svitu predstavlja

Ljubljanski „Sokol“, in sicer: 1. Železni krog. 2. Orosloni. 3. Križ. 4. Angeli. 5. Velikani. e) „Slovo“, zbor s samosplovom za tenor, uglasbil A. Nedved, poje pevski zbor Ljubljanske Čitalnice. f) „Za gorami dan svita se“, uglasbil dr. Gust. Ipavice, poje pevski zbor Celjske Čitalnice. g) „V tihi noči“, četverospjev uglasbil A. Foerster, pojó gg. pevci Ljubljanske Čitalnice. h) „V boj“, uglasbil Ivan pl. Zajec, poje skupni pevski zbor. Mej posameznimi točkami svira godba. Drugi dan: 1. Budnica ob 5. uri zjutraj. 2. Ob 6. uri zbiralistično v Čitalnici. 3. Ob 7. uri izlet v Nazaret z godbo. 4. Ob 8. uri sv. maša v samostanski cerkvi. 5. Po maši prosta zabava. 6. Ob 11. uri obei v Mozirji. Slovo. V skupnih zborih sodelujejo: Slavn „pevski zbor Ljubljanske Čitalnice“, slavno pevsko društvo „Lira“ iz Kamnika, slavn „pevski zbor Celjske Čitalnice“, slavno „Slovensko pevsko društvo Ptujsko“, gospodje pevci iz Maribora, Žavca in Gornje-savinjske doline pod prijaznim vodstvom zborovodje Ljubljanske Čitalnice gospoda Vojteha Valente.

— (Pal je) z delalskega odra pri gradjenji novega učiteljskega nek kleparski pomočnik in se smrtno nevarno pobil, da so ga odnesli v deželno bolnico.

— (Tatvina.) Tukajšnjemu trgovcu gospodu Nekrepu ukral je nepoznan tat iz miznice včeraj 102 gld. Sum leti na blapca, katerega je policija prišla in izročila sodnji.

— (Iz dvorne kobilarne v naši Lipici.) kjer bode binkoštni torek javna konjska dražba, podaril je naš cesar turškemu sultanu šest prekrasnih žrebcev, katere nadlajtnant iz jezdeškega eskadrona cesarjeve garde spremi v Carigrad.

— (Trtna uš na Okiči.) Kakor piše „Sloboda“ konstatoval je tajnik hrvatsko gospodarskega društva gosp. Fr. Kuralt na podbrežji Plešivice v vinogradu Jurkovića trsno uš. Po raznih okolščinah sodi se, da je ta vinograd že šest let, in da so tudi vse ondašnje gorice že okužene. To je velik udarec za prebivalstvo, ki skoro izključno ob vinstvu živi.

— (Premičnica Venera) (planet) sedaj preživo in prelepo sveti na večernem nebesi. Daljnogled jo kaže kakor majhen mesečen srp. Prividni premér zvezde bode v prihodnjih tednih hitro priraščal, podjedno pa se bode srp vedno ožil. Začetkom junija meseca bi se srp utegnil videti tudi z dobrim opernim steklom. Čas, videti Venero, pa pojema čedalje bolj. Dne 15. prihodnjega meseca bode iznašal le še 1 1/4 ure.

— (Vabilo) k besedi, katero priredi slovenska Čitalnica v Gorici v sredo dne 28. maja. Pričetek točno ob 8. uri zvečer. Spored: 1. „Koračnica“ spel v slavo prevzvišenemu gospodu škofu Josipu Jurju Strossmayerju, Peter pl. Preradovič, uglasbil Franjo Š. Kuhač; poje mešani zbor s spremeljevanjem na glasoviru. 2. „Kitica jugoslovanskih narodnih pesni“ za troglasni ženski zbor in glasovir iz Fr. Š. Kuhačeve zbirke. 3. „Sinfonija“, uglasbil Haydn, igrati na glasoviru gospa Lucila Podgornik-Tolomei in gospodičina Ambroszy. 4. „Jadransko morje“ zložil Simon Jenko, uglasbil Anton Hajdrih; poje moški zbor. 5. „Srce je odkrila“ vesela igra v jednom dejanji. Te besede se udeležita tudi preuzvišena gospoda: Josip Juraj Strossmayer, vladika Djakovaški, in knezoškof Goriški dr. A. Zorn. Zategadelj nadeja se odbor prisotnosti vseh goriških narodnjakov. Ustopnina 40 kr. Ustopice se dobivajo pri čuvaji in na večer besede pri uhodu.

— (Učiteljski službi.) Na jednorazrednici v Dolu služba učitelja. Plača 400 gld. in stanovanje. Na jednorazrednici na Polici pri Zatičini služba učitelja. Plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 10. junija na okr. šol. svet v Litiji.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Mozirje 26. maja. Slavnost blagoslovljenja zastave „Savinskega Sokola“ uradno dovoljena.

Peterburg 26. maja. Moskovski jadri vlak skočil je pri Bologonu iz tira. Lokomotiva, voz za prtjaga in trije osobni vozovi pali so raz nasip. Jeden potnikov mrtev, dva težko ranjena, pet osob od vlaka poškodovanih.

Novi York 26. maja. Izdan je ukaz, da se ima predsednik pomorske banke Fish, prejšnji podpredsednik narodne banke Ens zaradi izneverjenja prijeti. Ubežni predsednik štedilne banke v grofiji Erin je sam prijavil se sodnji ter obstal, da je banki izneveril 100.000 dolarjev.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
24. maja	7. zjutraj	741.68 mm.	+10.0°C	sl. szh.	jas.	
	2. pop.	738.10 mm.	+20.0°C	sl. jvz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.46 mm.	+14.1°C	sl. szh.	jas.	
25. maja	7. zjutraj	734.51 mm.	+10.6°C	sl. jzh.	jas.	
	2. pop.	732.48 mm.	+24.4°C	sl. jzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.36 mm.	+17.8°C	sl. jzh.	jas.	

Srednja temperatura obeh dni je znašala +13.4° in +17.0°, za 2.1° pod in 1.8° nad normalom.

Dunajska borza.

dné 26. maja t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld. 60 kr.
Srebrna renta	81 „ 40 „
Zlata renta	102 „ 10 „
5% marna renta	95 „ 90 „
Akcije narodne banke	856 „ — „
Kreditne akcije	311 „ 40 „
London	122 „ 30 „
Napoli	69 „ — „
C. kr. cekini	75 „ — „
Nemške marke	59 „ 75 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 124 „ 10 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 173 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101 „ 80 „
Ogrska zlata renta 6%	122 „ 90 „
„ „ „ 4%	91 „ 65 „
„ „ „ 5%	88 „ 55 „
5% stajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115 „ 25 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 75 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108 „ 50 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107 „ 25 „
Kreditne srečke	100 gld. 176 „ 50 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „

Zahvala.

Žaljujočim srcem zahvaljujeva se podpisana za vsestransko sočutje ob boleznih in smrti svojega nepozabljivega brata, gospoda

Valentina Šarabona,

župnika v Št. Petru,

posebno toplo zahvalo izrekava še za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu, čast. duhovščini, za mile nagrobnice in za darovane lepe vence.

Žaljujoča brata

(359) **Ignacij in Jože Šarabon.**

Št. 9201.

(357—1)

Košnja v najem!

V torek 3. dan junija t. l. dopoldne ob 9. uri se bode košnja mestnih senožitij ob Zagrebški veliki cesti pod Rakovnikom, pri košnjaču v Trnovem in pri kolezijskem mlinu za leto 1884 po očitnej dražbi kosoma v najem oddajala. Obiljubljene najemščine dve tretjini vplačati je takoj pri dražbi, ostala tretjina pa do 15. julija t. l. pri mestnej blagajni.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senožeti pod Rakovnikom, kamor se vabijo najemniki, in se bo po zgoraj omenjeni vrsti nadaljevala na drugih senožetih.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 23. dan maja 1884.

Došla je

MADAME CHARLOTTE,

slikarica heliominiaturnih slik na steklo in učiteljica žurnalnega krojnega risanja v Trstu,

in naznanja p. n. občinstvu v Ljubljani in okolici, da prevzame vsako kabineto fotografijo, da jo naslika z oljnatimi barvami na steklo, katero delo je jako trajno. Ob jednem naznanja, da poučuje v žurnalnem krojnem risanju po svoji lastni jako praktični metodi, katero je sama izumila.

Ta metoda je jako enostavna, se dá lahko priučiti in se v vsakej rodovini z veliko koristjo porabi, kar so izvedenci c. kr. naučnega ministerstva in na stotine njenih učenik pod uradnim nadzorom potrdili. Spričevala se lahko ogledajo v njenem stanovanju na Starem trgu v hiši klobučarja Počka h. št. 8, II. nadstropje. Tu ostane samo 8 dnij. Doma je od 4. do 6. ure popoldne. — Slike na steklo so razstavljene v prodajalnici gosp. Giontinija. (358)

Dve vinski kleti

v Udmatu pri Mraku se dasti o sv. Mihelu za več let v najem. — Tudi je več delov

senožeti

pri Kožuhi na prodaj. Natančneje se izve pri gospodini v Udmatu ali pa pri gosp. Jakobu Supančiču v Kravji dolini št. 9. (352—2)

MOKA

iz najboljših prave banaške pšenice, popolnem suha, v lastnem umetnem mlinu na valarje napravljena, prodaja po najnižjih cenah na debelo in drobno

M. J. GWARDIA, (279—9)

v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 50.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 5. dan julija.
„Britannia“, 4200 „ v 10. „

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalni agent. (291—12)

Drogerija

Antona Mazzoli-ja

v Gorici

v gosposki ulici „pri črnem orlu“ in

poddružnica v Via Giardino št. 24.

Velika zaloga drog (dišav) in barv. suhih in mletih na olji. — Laki (firneži) in čopiči vsake vrste. — Barvarske potrebeščine najfiniješe.

Prva in močna zaloga portlandskega cementa, kakor tudi rimskega cementa iz Terbovelj, najboljših vrst, pohvaljenih in obdarovanih na raznih razstavah.

Najboljša vrsta mletega žvepla za trte, z Rimskega in s Sicilije.

Vse po tako nizkih cenah, da se ni bati konkurence (pretekanja). (300—4)

Za bližajočo se sezijo

priporoča

najstarejša in najglasovitejša firma za sukno

Morica Bum-a

v Brnu

(ustanovljena leta 1822)

pristno Brnsko volneno blago. Jako lepi in modni vzorci za celo obleko od gl. 1. — do gl. 6. — meter. Bogata izbér sukna za suknje (Streich- und Kamengarnrockstoffe) od gl. 3. — do gl. 7. — in sukna za hlače, najnovejši vzorci, od gl. 1.20 do gl. 6. — meter. Črni Peruvians za suknje in Toskins za hlače od gl. 3. — navzgor do gl. 6. —, gl. 7. — in više meter.

Velika zaloga vsakovrstnega sukna za civilne in vojaške obleke, livreje, cerkve, biljarde in vozove.

Sukna za požarne straže, veteranska in strelska društva in druge korporacije

Pristni angleški potni plašidi, 3 metre 50 cm. dolgi in 1 meter 66 cm. široki, po gl. 3.50, 4.75, 5.25 do gl. 16. —.

Uzorce zastoj in franko. Blago razpoložljiva samo proti poštenu povzetju ali gotovemu predplačilu. — Pošiljatve, katerih vrednost znaša nad gl. 10. —, pošiljajo se franko.

Gospodje krojaški mojstri dobé na zahtevanje vzgledne knjižice z mnogoštevilnimi vzorci franko. (149—11)

Marijinceljske

kapljice za želodec,

nepreprečno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepreprečno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, naplhnjenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper boleznih na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Preširnove trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Cirkovljah: lekar Ivan Blažek. V Škofljici: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodniško spravično varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemalej teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—141)

HUGO EBERL,

za frančiškansko cerkvijo, v g. J. Vilhar-jevej hiši,

pleskar za stavbe in hišno orodje, lakirar in slikar firmnih tabel.

Prodaja

oljnatih barv, firnižev in lakov

na drobno in debelo,

ter vsega v to stroko spadajočega orodja, kakor čopičev (pinzelov) itd. — Prevzame pleskanja za vsa stavbena dela in poprave v mestu kakor na deželi po najcenejših cenah in zagotavlja točno in dovršeno izvrševanje svojega dela.

Za mnogobrojna naročila se priporoča

HUGO EBERL v Ljubljani.

(288—5)